

βρίσκεται επίσης στο τελευταίο κράτος. Προκειμένου να ανατραπεί το τεκμήριο κατά το οποίο το κέντρο αυτό βρίσκεται στον τόπο της καταστατικής έδρας χρειάζεται απαραίτητως σφαιρική εκτίμηση του συνόλου των σχετικών στοιχείων, ικανή να αποδείξει, κατά τρόπο αναγνωρίσιμο από τους τρίτους, ότι το πραγματικό κέντρο διοίκησης και ελέγχου της εταιρείας την οποία αφορά η αγωγή με αίτημα την επέκταση βρίσκεται στο κράτος μέλος όπου κινήθηκε η αρχική διαδικασία αφερεγγυότητας.

(¹) ΕΕ C 161 της 19.6.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Högsta förvaltningsdomstolen (πρώην Regeringsrätten) — (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Försäkringskassan κατά Elisabeth Bergström

(Υπόθεση C-257/10) (¹)

[Διακινούμενοι εργαζόμενοι — Κοινωνική ασφάλιση — Συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Υπήκοος κράτους μέλους που έχει ασκήσει επαγγελματική δραστηριότητα στην Ελβετία — Επιστροφή στη χώρα καταγωγής του]

(2012/C 39/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Högsta förvaltningsdomstolen (πρώην Regeringsrätten)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Försäkringskassan

κατά

Elisabeth Bergström

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Högsta förvaltningsdomstolen (πρώην Regeringsrätten) — Ερμηνεία των άρθρων 3, παράγραφος 1, και 72 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογενειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3427/89 του Συμβουλίου, της 30ής Οκτωβρίου 1989 (ΕΕ L 331, σ. 1), καθώς και της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων (ΕΕ L 114, σ. 6) — Δικαίωμα επί γονικών παροχών (föräldrapenning) — Εθνική νομοθεσία που εξαρτά το δικαίωμα λήψεως οικογενειακού επιδόματος ποσού υψηλότερου του εγγυημένου από τη συμπλήρωση χρόνου ασφάλισης σε σύστημα ασφάλισης ασθένειας επί ορισμένο χρόνο — Ποσό οικογενειακού επιδόματος που καθορίζεται βάσει των επαγγελματικών εισοδημάτων που αποκτώνται εντός του κράτους μέλους αυτού — Κάτοικος κράτους μέλους (Σουηδία), ο οποίος έχει συμπληρώσει το σύνολο της περιόδου αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του υψηλότερου ποσού οικογε-

νιακού επιδόματος ως ασφαλισμένος σε σύστημα ασφάλισης ασθένειας εντός άλλου κράτους (Ελβετία)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 8, στοιχείο γ', της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, η οποία υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 21 Ιουνίου 1999, και το άρθρο 72 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1386/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2001, έχουν την έννοια ότι, όταν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη δικαίωμα επί οικογενειακής παροχής, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, από τη συμπλήρωση περιόδων ασφάλισης, απασχολήσεως ή μη μισθωτής δραστηριότητας, ο φορέας του κράτους μέλους αυτού που είναι αρμόδιος για τη χορήγηση της εν λόγω οικογενειακής παροχής πρέπει να λαμβάνει προς τούτο υπόψη τέτοιου είδους περιόδους που έχουν συμπληρωθεί εξ ολοκλήρου στο έδαφος της Ελβετικής Συνομοσπονδίας.
- 2) Το άρθρο 8, στοιχείο α', της εν λόγω συμφωνίας και τα άρθρα 3, παράγραφος 1, 23, παράγραφοι 1 και 2, 72, καθώς και το παράρτημα VI, ΙΔ, σημείο 1, του κανονισμού 1408/71, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1386/2001, έχουν την έννοια ότι, στην περίπτωση κατά την οποία το ποσό οικογενειακής παροχής, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, πρέπει να καθοριστεί σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την παροχή ασφάλισης υγείας, το ποσό αυτό, υπέρ προσώπου το οποίο έχει συμπληρώσει εξ ολοκλήρου τις περιόδους επαγγελματικής δραστηριότητας που είναι αναγκαίες για την κτήση του δικαιώματος αυτού στο έδαφος του άλλου συμβαλλόμενου μέρους, πρέπει να υπολογίζεται με βάση τα εισοδήματα ενός προσώπου που έχει εμπειρία και προσόντα συγκρίσιμα με τα δικά του και το οποίο ασκεί δραστηριότητα συγκρίσιμη στο έδαφος του κράτους μέλους εντός του οποίου ζητήθηκε η παροχή αυτή.

(¹) ΕΕ C 195 της 17.7.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2011 [αίτηση του Hof van Cassatie (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Jan Voogsgeerd κατά Navimer SA

(Υπόθεση C-384/10) (¹)

(Σύμβαση της Ρώμης σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές — Σύμβαση εργασίας — Επιλογή από τα συμβαλλόμενα μέρη — Αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του δικαίου που θα ήταν εφαρμοστέο ελλείψει επιλογής — Καθορισμός του δικαίου αυτού — Εργαζόμενος ο οποίος παρέχει την εργασία του σε περισσότερα από ένα συμβαλλόμενα κράτη)

(2012/C 39/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie